

РЕШЕНИЕ

№ 1938

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10730** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, във вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. А., с адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/1113/16.08.2022г. на и.д. директор на дирекция“СП“ – О., с която е отказана целева помощ за отопление, потвърдена с Решение № 22-РД06-0144/07.11.2022 г. на директора на РДСП – С. – град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Иска целевата помощ да му бъде изплатена в двоен размер. Посочва, че е подал информация в АСП по чл.15 от ЗСП като твърди, че в срока на обжалване е настъпила промяна в материалното му състояние.

Ответникът - Директорът на РДСП – С. – град – в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От извършената служебна проверка и от събраните писмени доказателства се установява, че на 20.07.2022 г. с вх. №ЗСП/Д-С-0/1113, г-н В. Б. А. е депозирал в Дирекция „Социално подпомагане“ - О. заявление-декларация за отпускане на

целева помощ за отопление с електроенергия по реда на Наредба №РД-07-5/2008 г. на Министъра на труда и социалната политика. От заявлението-декларация е видно, че г-н В. Б. А. е неженен, притежава ЕР на ТЕЛК от 70% до 89,99% трайно намалена работоспособност и съжителства на един адрес с майка си. Към заявлението-декларация са приложени удостоверителни документи за получен доход от трудова дейност през м. април 2022 г.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. При извършена служебна проверка в Интегрираната информационна система на Агенция за социално подпомагане е установено, че за предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация, В. А. е с доход от трудова дейност (за м. април 2022 г.) и от пенсия. След определяне на ДДО и изчисляване на средномесечния му доход, получен през предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация, е направена преценка, че средномесечният доход на В. Б. А. надвишава ДДО.

Изготвено е предложение целевата помощ за отопление да бъде отказана, тъй като В. Б. А. не отговаря на условията чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика.

Въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-0/1113 от 16.08.2022 г. на и.д. директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О., на В. Б. А. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2022/2023 г. с мотив, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. – средномесечният доход за предишните шест месеца преди датата на подаване на заявлението-декларация е по-висок от дефинирания доход за отопление.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е потвърдена с Решение № 22-РД06-0144/07.11.2022 г. на директора на РДСП С.-град.

В хода на съдебното производство от страните не са ангажирани други доказателства по делото.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 13, ал. 5 от ЗСП – директорът на РДСП С.-град. Потвърдената с него заповед също е издадена от компетентен орган по чл. 13, ал. 2 от ЗСП – директорът на ДСП-О.. Видно от представената по делото Заповед № ЧР-7 341/11.07.2022 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане /лист 32 от делото/, на М. Х. Й. е било възложено да изпълнява функциите на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О. към момента на издаване на процесната заповед.

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същият и издаден в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В Закона за социалното подпомагане е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи, а условията и редът за предоставянето на социалните помощи, както и прекратяването им са уредени с Правилник за прилагане на Закона за социалните помощи /ППЗСП/, както и с други подзаконовни нормативни актове. Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 година за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление- Наредбата /в приложимата редакция/.

Нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, регламентира условията на които следва да отговарят лицата за отпускане на посочената целева помощ. Съгласно посочената разпоредба, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

В чл. 4, ал. 1 от Наредбата е регламентирана процедурата за отпускане на помощта. Съгласно чл. 4, ал. 1-3 от Наредбата, лицата и семействата подават заявление - декларация по образец в дирекции "Социално подпомагане" по настоящ адрес и при спазване изискванията на чл. 26 ППЗСП. В заявлението - декларация по, ал. 1 задължително се заявява видът на ползваното отопление - топлоенергия, електроенергия, твърдо гориво или природен газ. В срок до 20 дни от подаване на заявлението социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27 ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. В 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта.

В случая по подаденото от жалбоподателят заявление е изготвен социален доклад /лист 13 от делото/ и в административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спорът по делото е дали е била налице първата предпоставка по чл. 2, ал. 1 от Наредбата за отпускане на исканата от жалбоподателя помощ за отопление, а именно средномесечният доход на лицето за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен на диференцирания доход за отопление.

Според чл. 2, ал. 2 от Наредбата, при определяне правото на целеви помощи за отопление размерът на пенсиите, определени след 1.07.2008 г., се намалява с коефициент 1,384. Съгласно ал. 3 на същата разпоредба, За всеки нов отоплителен сезон със заповед на министъра на труда и социалната политика коефициентът се актуализира на верижна основа с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване. За отоплителен сезон 2022/2023 г. корекционният коефициент, с който са намалява размерът на пенсиите, определение след 01.07.2008 г. е 2,552.

Съгласно чл. 2, ал. 4 от Наредбата, основа за определяне на диференцирания доход за отопление е базовият доход за отопление. Съгласно § 6 от ДР на Наредбата, "базов доход за отопление" е разчетен показател, който служи за определяне на диференцирания доход за отопление и е равен на двойния размер на определения

месечен гарантиран минимален доход. С Постановление № 305/19.12.2017 г. за определяне на нов месечен размер на гарантирания минимален доход на Министерски съвет, считано от 01.01.2018 г. е определен месечен размер на гарантирания минимален доход 75 лв.

Съгласно чл. 2, ал. 5, т. 12 от Наредбата, за лице, съжителстващо с друго лице или семейство, дефинираният доход за отопление е в размер на 1,24 от базовия доход за отопление – 150 лв.

Съгласно чл. 2, ал. 5, т. 19 от Наредбата, диференцираният доход за отопление се определя за лице с трайно намалена работоспособност 70 и над 70 на сто - 1,42 от базовия доход за отопление.

Д. доход за отопление на жалбоподателя е определен на основание чл. 2, ал. 5, т. 19 от Наредбата за лице с трайно намалена работоспособност 70 и над 70 % и е в размер на 213 лв.

Съдът приема, че в случая следва да се съобрази правилото на чл. 2, ал. 6 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г., според което при наличие на повече от едно основание за определяне на коефициент по ал. 5 се прилага коефициентът с по-висок размер с изключение на случаите по чл. 2, ал. 5, т. 9, 10 и 11, които не се отнасят за процесния случай. Правилно от административният орган е приложен коефициентът с най-висок размер.

В административното производство е установено, че общият доход в семейството на жалбоподателя за шестмесечният период преди подаването на заявлението за отпускане на помощ за отопление с електроенергия – 20.07.2022 г., е бил в размер на 4 214,15 лв., като средномесечният доход за предходните 6 месеца преди подаване на заявлението е бил 466 лв., т. е по-висок от дефинирания средномесечен доход за отопление в размер на 213 лв., поради което е отказано отпускането на исканата целева помощ за отопление с електроенергия. Съдът приема за правилен направеният в оспореното решение извод, че средномесечният доход на жалбоподателя за последните 6 месеца преди подаването на заявлението е бил по-висок от дефинирания средномесечен доход за отопление, поради което жалбоподателят не е отговарял на изискванията чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Неоснователно е направеното от жалбоподателя възражение, че следва да намери приложение чл. 15 от ЗСП. Според ал. 1 на посочената от жалбоподателя разпоредба, лицата, подпомагани по реда на този закон, са длъжни да уведомяват писмено съответната дирекция "Социално подпомагане" за всички промени на обстоятелствата, посочени в чл. 12, ал. 2, т. 1 - 8, в срок не по-късно от един месец от настъпването им. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че същата е приложима единствено по отношение на лицата, на които вече е отпусната целева помощ. В случая, на жалбоподателят не е отпусната целева помощ, поради което за него е неприложима разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗСП.

В допълнение следва да се посочи, че преценката относно дохода на заявителя се прави за периода от 6 месеца преди датата на подаването на заявлението, поради което настъпили промени след подаването на заявлението и след издаването на решението на директора на РДСП са неотнормими, тъй като касаят следващ период. Следва да бъде съобразено, че уведомлението за промяна в обстоятелствата е изпратено след датата на издаване на процесното решение, поради което е нямало как да бъде взето предвид от решаващия орган. От жалбоподателя не са представени и доказателства, относно промяна на средномесечния му доход за относимия към

подаденото от него заявление период.

По искането на жалбоподателя да му бъде изплатена отпуснатата целева помощ за периода 2016-2017 г., съдът не може да се произнесе в настоящото производство. Тази помощ е отпусната по предходно подадено от лицето заявление, поради което е предмет на друго, отделно производство и не може да бъде разглеждана в настоящото дело.

С оглед изложеното съдът намира че оспореното решение, както и потвърдената с него заповед, са законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХЪВРЛЯ жалбата на В. Б. А., с адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/1113/16.08.2022г. на и.д. директор на дирекция“СП“ – О., с която е отказана целева помощ за отопление, потвърдена с Решение № 22-РД06-0144/07.11.2022 г. на директора на РДСП – С. – град.

ОСЪЖДА В. Б. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на РДСП С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 13, ал. 6 от ЗСП.

СЪДИЯ: